

Migraine genezen door te vertrouwen op God

Pamela Machtel

Herdruk van een artikel uit de Christian Science Sentinel van 31 oktober, 2005.

Gedurende een aantal jaren leed ik aan migraineaanvallen die me soms er toe dwongen om een dag thuis in bed door te brengen en daardoor werk, speciale gelegenheden en kerk te missen. Terwijl ik rustig thuis zat, heb ik dan gebeden om meer inzicht in God te verkrijgen en Zijn aanwezigheid meer te voelen.

Ik ben mijn hele leven een Christian Scientist geweest en wist daardoor dat ik mijn toevlucht tot de geestelijke Waarheid kon nemen, die mij zo vaak al had genezen. Telkens als ik over dit probleem bad, voelde ik mij aangemoedigd en gesterkt, en was dankbaar wanneer mijn gebed verlichting van pijn bracht. Maar ik verlangde ernaar om geheel vrij van hoofdpijn te zijn.

Toen ik me uiteindelijk realiseerde dat ik mij meer gericht had op het wegnemen van de pijn, dan een beter inzicht te verkrijgen in mijn ware identiteit als Gods spiegelbeeld en mijn geestelijk wezen, nam ik een grote sprong voorwaarts op de weg naar totale genezing. Toen werd ik me bewust van sommige diep gewortelde angstgevoelens die mijn mentale horizon benevelde, en bovendien leerde ik ze voorgoed de baas te worden.

Ik kreeg steeds meer geduld en verlangen om Gods wil te doen.

Ik begon bijvoorbeeld, mijn met angst gevulde verantwoordelijkheidsgevoel voor het welzijn van mijn familie op te geven en de verantwoording aan God over te geven. Mijn eigen wil gaf ik op voor ***meer geduld en verlangen om Gods wil te doen***, om Hem onze geldelijke noden toe te vertrouwen, het succes van onze zaak en de toevoer van de inspirerende ideeën die voor ons zorgen.

Hoewel ik nooit probeerde de hoofdpijn toe te schrijven aan stoffelijke oorzaken, wist ik dat mijn moeder aan migraine geleden had. Net zomin als ik het fout vind deze aanleg in gedachten aan mijn kinderen over te dragen, wilde ik mijzelf als erfelijk belast zien.

Het bestuderen van Christian Science heeft mij geleerd dat de erfelijkheidsleer een materialistische theorie en geen spirituele werkelijkheid is. Zij heeft geen echte macht om de gezondheid ten kwade of ten gunste te beïnvloeden. (zie ook , pag. 228). Ik was vast besloten om deze waarheden zowel voor mijzelf als uit liefde voor de medemens te bewijzen, zodat ik beter kon begrijpen hoe anderen te helpen, die met moeilijke situaties in hun leven te kampen hadden.

De essentie van mijn gebed was deze zinsnede uit de Bijbel: "Het geloof nu is een vaste grond der dingen, die men hoopt, en een bewijs der zaken die men niet ziet."

Mijn vast geloof in Gods volkomen bekwaamheid om in alles voor Zijn kinderen te zorgen, werd voor mij de "rechte en smalle weg" en die leidde mijn voetstappen, mijn studie van Christian Science en mijn verwachting van genezing leidde.

Ik moest nodig horen wat God me te zeggen had.

Godvertrouwen was precies de eigenschap die ik nodig had om te ontkennen, waarvan mijn stoffelijke zinnen mij, betreffende mijn fysieke en mentale welzijn, probeerden te overtuigen,

en om alleen dat waar te nemen -en dus ook te ervaren- wat God, de goddelijke Waarheid, mij vertelde.

Nooit heb ik het verlangen gehad om mijn toevlucht te nemen tot medische middelen om de pijn te verlichten, omdat ik de onwezenlijkheid van welke disharmonische toestand ook, eenvoudigweg als een dwaling en tegenstelling tot de Waarheid wilde ondervinden.

Ik bevestigde vooral Gods liefde voor mij, voor mijn familie en voor iedereen. Ik voelde de tedere liefde van mijn Vader-Moeder dicht bij me en soms zei ik in gedachten steeds weer hoeveel God van me houdt. Ik was ook heel dankbaar voor de liefde en ondersteuning van mijn familie en voor de Christian Science practitioners die samen met mij baden.

Ieder moment van beproeving leidde voor mij als student van Christian Science, tot een moment van geestelijke groei. Maar toen kwam er een moeilijke periode: de hoofdpijn kwam toen iedere week voor.

In mijn werk als makelaar was ik voorspoedig geweest, maar juist dat jaar, twee dagen voor de Kerst, viel een koopcontract in duigen, waaraan ik zes maanden gewerkt had, en waarvan mijn financiële zekerheid voor het komende jaar afhing, daardoor zat ik vast zonder enig vermogen.

Ik moest de vrees overwinnen dat er geen genezing plaats zou vinden.

Met hart en ziel biddend, vroeg ik wat ik moest doen om bevrijd te worden van zowel mijn lichamelijke klachten als voor het herstel van mijn liquiditeit. Toen werd het mij heel duidelijk dat ik de vrees moest overwinnen, dat er geen genezing plaats zou vinden, en dat ik altijd met deze problemen zou blijven worstelen.

Ik begreep onmiddellijk dat dit inzicht een hemelse bode van God was, die een verborgen angst aan het licht bracht en me zei er nu voorgoed mee af te rekenen. Deze engelgedachte bracht zoveel licht in mijn bewustzijn, dat ik vervuld werd met de overtuiging dat God Alles is.

In een wip naar het scheen, waren al mijn angsten over gezondheid en toekomst weggenomen, niet gedeeltelijk maar volledig en voorgoed weg! Ik was met mijn gedachten nu in vol vertrouwen bij God, zonder voorbehoud. Volgende bewering uit "*Wetenschap en Gezondheid*", vat mijn ervaring samen: **"Wanneer de dwaling tot haar uiterste grenzen wordt gedreven, vernietigt zij zich zelf."**

Al snel daarna kwam de hoofdpijn veel minder vaak voor, totdat het geheel was verdwenen. Ook werd mijn financiële situatie opgelost op een manier, die ik nooit had kunnen voorzien.

Woorden schieten tekort voor mijn dankbaarheid niet meer in pijn te leven. Maar hecht nog de meeste waarde aan de geestelijke groei als resultaat van deze periode en mijn versterkt geloof in God.

Heilzame ideeën:

Wetenschap en Gezondheid, pag.: 228-7 en 476-6.

Bijbel: Hebr.11-1.

(Uw [reacties](#) kunt u sturen naar de redactie in Boston)